Άγιοι Αυδάς, Αυδιησούς οι Επίσκοποι, Βενιαμίν ο διάκονος και άλλοι τριάντα οκτώ μάρτυρες

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/416/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 12/11/2026 09:59:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 16 Μαΐου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Εις τον Αυδάν.
Άμφω προ των σων Αυδά Μάρτυς ομμάτων,
Τομεύς κεφαλής και βραβεύς θείου στέφους.

Εις τον Αυδιησούν.
Εκδούς εαυτόν Αυδιησούς τω ξίφει,
Οράν Ιησούν ηξιώθη τον μέγαν.

Εις τους δεκαέξ Ιερείς.
Τους Ιερείς σου Σώτερ έκτεινε ξίφος,
Την ιεράν σου μη προδόντας αξίαν.

Εις τους εννέα Διακόνους.
Τους τρισσάκις τρεις Λευΐτας τετμημένους,
Στέφει Θεός δις ως αθλητολευΐτας.

Εις τους έξ Μοναχούς και επτά Παρθένους.
Ει Παρθένων έδωκεν επτάδα ξίφει,
Πώς ου παρέξει και Μοναχών εξάδα;

Όλοι αυτοί οι Άγιοι Μάρτυρες κατάγονταν από την Περσία και άθλησαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Μεγάλου (306-337 μ.Χ.) και του Πέρσου Βασιλέως Σαπώρ Β' (309-379 μ.Χ.).

Ο Αυδιησούς επισκόπευσε στην πόλη Βηθχασχάρ και καταγγέλληθηκε από τον ίδιο τον ανεψιό του, ότι αυτός και ο Επίσκοπος της πόλεως Χασχάρ Αυδάς, καθώς και άλλοι 38 χριστιανοί (δεκαέξι πρεσβύτεροι, εννέα διάκονοι, έξι μοναχοί και επτά παρθένες), διέβαλαν το Περσικό θρήσκευμα, προκειμένου να προσηλυτίζουν προς τον Ιησού Χριστό. Ανακρινόμενοι αυτοί δεν αρνήθηκαν ότι διδάσκουν τον λόγο του Θεού και το θεωρούσαν μάλιστα καθήκον τους να αποσπούν ανθρώπους από τα δίχτυα της πλάνης με τον θεμιτό τρόπο της διδασκαλίας. Τότε ο Αρσήθ, ο αδελφός του βασιλιά, διέταξε και τους έδεσαν με σχοινιά σφιχτά, τόσο, ώστε να σπάζουν τα κόκκαλά τους. Αυτό συνεχίστηκε για επτά ήμερες. Τότε ο Αρσήθ νόμισε ότι το θάρρος τους θα είχε πέσει και τους προσκάλεσε να φάγουν ειδωλόθυτα. Εκείνοι αρνήθηκαν και ενισχύθηκαν μάλιστα περισσότερο, όταν στη συντροφιά τους προστέθηκε και ο γενναίος αθλητής του Χρίστου Αυδάς, που είχε συλληφθεί εκείνη τη στιγμή. Τότε διατάχθηκε ο αποκεφαλισμός τους και έτσι όλοι έλαβαν το αμάραντο στεφάνι της αιώνιας δόξας το 375 μ.Χ.